



جمال عبدالناصر

ایم فل (پښتو) ریسرچ سکالر، شعبه پښتو، یونیورسټی آف بلوچستان کوئټه

ډاکټر نصیب الله سیماب

پروفیسر، پښتو څانگه، یونیورسټی آف بلوچستان کوئټه

د ملي هینداري د کيسو بنيادي توکي او جوړښت

Jamal Abdul Nasir*

M.Phil Scholar, Department of Pashto, University of Balochistan.

Dr. Naseeb Ullah Seemab

Professor, Department of Pashto, University of Balochistan.

*Corresponding Author:

The Basic Elements and Structure of the Folktales of Milli Hindara

In this article, we investigate the basic elements and structure of the stories of Milli Hindara. Just as every story based on basic elements, Milli Hindara also based on some special elements that make its structure different from other stories. In this article, Milli Hindara's stories divided into types such as romantic, epic and reformist stories. Along with this, the elements of Milli Hindara highlighted. This article discusses the plot, themes, supernatural elements, culture, characters, scenery, length, symbolism, brevity of expression and the results of the stories. At the end of the article, concluded that Milli Hindara's stories built on the above-mentioned elements and are such a clear Mirror that every aspect of Pashtun culture vividly reflected in it. Both the intellectual and artistic aspects of it completely encompass the Pashtun society. Future researchers can conduct extensive research on the structural elements of the stories of the Milli Hindara to further value enhancement.

Key Words: *Structural, Basic Elements, Special Elements, Supernatural, Intellectual.*

ملي هينداره د نکلونو درې ټوکه نثري کتاب دی چې د محمد گل نوري لخوا تاليف شوی دی. نکل د خپلې زمانې يو ځانگړی صنف دی چې پرکيسه

گوی تکیہ کوي، او کیسه گو د بېلا بېلو موضوعاتو کیسي سینه په سینه اولس ته اوروي، د دی کیسي اورېدلو لپاره به خائنه یو ماحول ترتیبېدلو، په کلي کبني به د کیسي اورولو لپاره یو ټاکلی کس ؤ، څوک چي به اکثر ډېر ښه مبلغ او فصیح اللسان ؤ، ښه حافظه به یې درلوده، پر ترنم غږ به یې درلود، د اورېدونکیو په نفسیات او د وخت په تقاضو به پوه ؤ. چي مور ورته نکلچي وایو. دی نکلچي ته به د کلي ماشومان، ځوانان او سپین ږيري ټول په یوه حجره کبني ناست یو غور ؤ. د نکلچي سره به یوکس چي ورته شپانه وئیل کېدلو، د هغه ذمه واري به دا وه چي نکلچي ته به یې ښه ښه! نو بیا! هه! وئیلو، ټاکي نکلچي او اورېدونکي د کیسي تر پایه بېداره وساتي.

که چېرې مور د ملي هینداري د نکلونو فکري وېش نور پر مخ وړو نو به د ملي هینداري نکلونه په درې ډولونو تقیسمو. رومانوي نکلونه، حماسي یا تاریخي نکلونه او اصلاحي یا اخلاقي نکلونه او د دریو وارو اجمالي جایزه به لاندې واخلو.

۱. رومانوي نکلونه: په فطري ډول عشق د انسان په خټه کبني اخېل شوی دی او په اکثر داستانونو (نکلونو) کبني د مینې او عشق عنصر د اورېدونکو د خوښۍ وړ گرځي. په نکل کبني نکلچي د تخیل اورومان یوه داسې فضا جوړوي چي د اورېدونکو زړونه جلبوي. په دې هکله ښاغلی سیال کاکړ داسي نظر لري چي؛

”عشق هغه بنيادي او اساسي عنصر دی، چي د نکلونو ماڼۍ باندې ولاړوي. زموږ ملي نکلونه عشقي موضوعات لري. کي چیري د موسی جان څخه گل مکی لیری کو او یا شاترینه له خشکیاره څخه بېله کو، نو باور مودئ، چي زموږ دغه فولکلوري داستانونه به خپل داستاني ارزښت اصلا له لاسه ورکي، نو ځکه وایو، چي د عشق په بلو لمبو د مین او میني دنیا آباءه وي.“ (سیال، ۱۹۷۹، ۲۷ مخ)

د ملي هینداري په نکلونو کبني د نارینه کردارونو علاوه چي نکلونه یې په نامه دي، ښځینه کردارونه د وفا علامتونه دي، هر یو لکه په فتح خان برېځي کبني رابیا د مینې لپاره کور کلی پرېږدي، هندوستان ته ورسره ځي، په هر درد و غم، جنگ کبني له فتح خان سره اوږه په اوږه ولاړه وي. له مرگه وروسته شپېته برېځي په پردی زمکه (هندوستان) کبني ښخول نه غواړي، څو چي شمس الدین مغول باچا د فتح خان د مېراني په انعام کبني ورته سیمه بڅبني او رابیا همهلته له پسماندگانو سره ژوند کوي،

همداسي په بنيادي او بېبو نکل کښي بېبو د خپل مټين وروسته خدای ته سوال کوي او خپله ساه ورکوي. گلمکي په موسی جان پسي مري ، تانو د ولي جان خور د خپل عزت او د کلا د ښځو د عزت ساتنه کوي. شپړينو او د باچا لور (چي د مومن خان په نکاح وي) دواړه په مومن خان پسي ساه ورکوي. گلبشره د طالب جان پر قبر ساه ورکوي. درخانی په آدم خان پسي ساه ورکوي.

همدارنگه مابی ، شاپانی ، شمایل ، نازو، شهواو نوري د وفا هغه علامتونه دي چي موږ يې و نړۍ ته د مثال لپاره وړاندي کولای شو.

۲. **حماسي يا تاريخي نکلونه** : هغه نکلونه چي د ملي اتلانو کيسي پکښي دي لکه په هوتکنامه کښي چي د مېروېس خان او گورگين تر منځ د جگړو نکلونه ، لکه د اېمل خان مومند او مغولو جگړې، او په سلگونو نور حماسي نکلونه چي تاريخي کيسي پکښي نغښتي وي. په ملي هيڼداره کښي خصوصاً د فتح خان برېڅي نکل په دې اړه د يادولو وړ دی. او ځيني نور نکلونه چي په جزوي توگه حماسي رنگونه لري. ښاغلی عبدالباري جهاني ليکي چي :

” د پښتنو په فوکلوري نکلونو کي د فتح خان برېڅي نکل يوه له هغو کيسو څخه ده چي ډېرو زياتو تاريخي او اجتماعي پېښو ته اشاره پکښي سوي ده. په کلابست کي د برېځانو پاچهي، په هندوستان کي د مغول شمس الدين پاچهي، د مغولو او پښتنو تر منځ جنگونه او د هغوی تر منځ زړه دښمني د دغه نکل تاريخي اړخونه دي او ښايي د دغو حوادثو ذکرېدلو دي نکل ته داسي ښه ورکړې وي چي ډېر زيات خلک هغه ته د فوکلوري نکل په سترگه نه بلکي د يوه تاريخي حقيقت په سترگه گوري.“ (جهاني، ۲۰۱۱ء، ۱۳۴م مخ)

د حماسي نکلونو په موضوعاتو کښي توره، مېړانه، ننگ، ناموس، مرکه، جرگه، قهرماني، پهلواني، دانشمندی، بهادري، هوډ، پټ ، حجره ،جومات او نور شامل دي. چي د ملي هيڼداري په هر نکل کښي خال خال موجود دي.

۳. **اصلاحي نکلونه** : هغه نکلونه چي ټولنه ترې پند، پوهه، عبرت، اخلاقي او اصلاحي سبق اخلي ، اصلاحي نکلونه بلل کيږي. د مشرانو له خوا به نکلونو خصوصاً د ټولني د رويو د جوړولو او د اصلاح لپاره اورېدل کېدلو، او همدا به د تفريحي تعليم حاصلولو لويه ذريعه وه. موږ د ملي هيڼداري له نکلونو څخه گڼ شمېر اصلاحي پندونه اخيستلای شو. د نکلونو له لاري قهرمانانو د خپلو زامنو روزنه څنگه کوله ؟ پلرونو ته درنښت څنگه ؤ ؟ مېندو ته سرټيټي څومره وه ؟ له ښځو سره مينه تر کومه حده وه ؟ مشرانو سره ناسته پاسته ، عزت او احترام څه

ډول ؤ ؟ ملگرتيا څنگه پالل کېدله ؟ خپلوانو او پرديو سره کوم چلند پکار ؤ ؟ دا ډول په سلگونو سوالونه د ملي هينداري په لوستلو ځوابېدلی شي. ښاغلی محمد ابراهيم عطايي ليکي چي :

” په ملي هينداره کي يو شمېر داسي نکلونه هم راغلي دي چي هغه د ژوند اخلاقي معيارونو او د انساني سلوک او لمانځنه توصيفوي.“

(عطايي، ۲۰۱۱ء، ۶۳م مخ)

د نکلونو د ډولونو پس به اوس هغه بنيادي توکي تر بحث لاندي راوړو چي له کبله يې د نکل جوړښت رامنځته کيږي . لانديني توکي يې بنيادي حثيت لري -
۱. پلاټ: د مرکزي کيسې شاوخوا چي کومي فطري کيسې پېښيږي يا تړل کيږي، هم دې تسلسل ته په ادبي اصطلاح کښي پلاټ وئيل کيږي. ښاغلی نصيب الله سيماب د پلاټ تعريف داسي کوي چي؛

” په قصه کښي د واقعاتو منطقي سلسلې ته پلاټ وايي په قصې کښي پېښېدونکي واقعات يو له بله سره داسي تړل چي يوه واقعه له بلې څخه را زيږيدلي ښکاره شي او په منطقي ډول مخ په وړاندي تگ وکړي او يو فطري پايلې (نتيجې) ته ځان ورسوي.“ (سيماب، ۲۰۱۹ء، ۹۹م مخ)

دې کښي هيڅ شک نشته چي پلاټ په يو نکل کښي اساسي حثيت لري. د پلاټ نه بغير د نکل جوړښت امکان نه لري. که موږ د ملي هينداري د نکلونو د پلاټ خبره وکړو، نو موږ وينو چي د ملي هينداري د هر نکل پلاټ يو له بل سره داسي په فطري توگه تړلی ښکاري چي د اورېدونکيو يا لوستونکيو ورباندي د غېرفطري شک بالکل نه راځي، همدا خبره يې د دليل لپاره کافي ده چي د ملي هينداري اکثر نکلونه له مودې مودې نه سينه په سينه تر حاضر وخته پوري را رسېدلي دي. يو نيم نکل چي په پښتنه ټولنه کښي يې شهرت نه دی موندلی، لامل يې کېدای شي دا وي چي د پښتني ټولني له مزاج سره سمون نه خوري.

۲. موضوعات: د نړۍ د هرې کيسې شاته يوه نه يوه يا ډېرې موضوعگانې ضرور شتون لري. د نړۍ پر مخ به داسي يوه کيسه څوک و نه موندای شي چي پکښي موضوع نه وي کارول شوې. ځکه خو کيسه له موضوع سره او موضوع له کيسې سره تړلي وي. ښاغلی نصيب الله سيماب پخپل کتاب کښي د داستان او نکل د موضوع په هکله نقل کوي چي:

” د موضوع په لحاظ داستان څلور قسمونه لري . لومړی مهماني داستانونه ، دوهم پر فوق الفطرت عناصرو باندي مشتمل داستانونه ، درېيم د ځناورو د

کردار خُخه د اخلاقي درس ورکولوداستانونه او
څلورم عشقيه داستانونه“ (سلیم اختر، ۱۹۹۱ء، ۳۲م مخ)

که موږ په عام ډول د اولسي ادب پر موضوعاتو نظر وکړو نو موږ ته بېلابېلې کيسې، داستانونه، پخوانۍ اسطوري، شفاهي تاريخ، متلونه، نڅاوې، موسيقي، معماوې، شوخي، خرافاتونه، سندرې، قصيدې، مرثيې، دعاوې، ښېرې، کوډې، کرکې، کرنې، انګېرنې، رتنې، سپکاوی، حاضر جوابي، پېغورونه، د زېږنې او مړينې مراسمو، درناوی، سلامونه، ځوابونه، اظهارونه، مينې، نفرتونه، مېړانې، سپېتاني، روزگارونه، بدل، سوره، مرکې، جرګې، ننواتي او داسې بلها نور موضوعات تر سترگو کيږي چې د اولسي ادب لمن يې پراخه کړې ده. لاکن که په خصوصي ډول موږ د ملي هيندارې پر موضوعاتو نظر اچوو نو موږ به يې لاندې لږ تفصيل ضرور بيانوو.

۳. **ما فوق الفطرت عناصر:** له مافوق الفطرت عناصرو څخه مراد هغه کردارونه چې په نکلونو کېني د حقيقت برعکس کارونه کوي. يا وئيلي شو داسې کارونه چې د عقل څخه ليري چې په اصلي ژوند کېني يې کول مشکل يا ناشونی وي. په داستان (نکل) کېني گام په گام د جناتو، تورديب، ښامار، ښاپېريانو او داسې د نورو ذکر راځي او په ځيني نکلونو کېني جادو او په غېبشيانو باندې يقين او باور کول چې په صبح مانا د اورېدونکو زړونه جلبوي او د دلچسپۍ سوب يې گرزي. دا چې د اولسي نکلونو موضوع له مافوق الفطرت عناصرو څخه خالي نه وي، نو ځکه خو ښاغلی خليل باور د داستان د موضوعاتو په هکله ليکي چې:

” په پراخه سويه په دې کېني اساطير، لېجنډ او تر هغه هم په پراخه کچه اولسي نکلونه هم د داستان په لمن کېني ځائيدلای شي، د اسانۍ دپاره به ووايو چې داستان يو قالب دی، هئيتي ساخت دی او اساطير، ديومالا، لېجنډ او اولسي نکلونه يې موضوعات دي.“
(فاران، ۲۰۱۵ء، ۱۹م مخ)

د اولسي نکلونو په ځانگړنو کېني مافوق الفطرت عناصر د ملا د تير کردار ادا کوي. د داسې نکلونو په اورېدلو باندې د اورېدونکو هم خيالي تنده څروبيري او هم زړه په تسل کيږي.

د اولسي نکلونو په اندرون کېني اساطير هم کم کردار نه دی ادا کړی. هر نکل له اساطيري ونډو ډک دی. هره کيسه يې په اساطيري بڼه ښايسته ده. اساطير چې په نکلونو کېني ورته عقيدوي حېثيت حاصل دی. او خلکو يې پخپل وخت کېني حقيقت تسليم کړی دی. که په کيسو کېني له عقيدې سره جذبات او له مذهب سره رسومات په داسې طريقه وتړل شي چې انسانان يې د خدايي درجې

ته ورسوي، هغه ټول کارونه ، کردارونه او پېښې په اساطيرو نومول کيږي.
ښاغلي خليل باور په اساطيرالاولين نومي مضمون کښي ليکي چي:
” په انگرېزي ادبياتو کښي اساطير پر څلور رڼه
باندې وېشل شوي دي (۱). فېبل (۲) Fable. ديومالا
Myth (۳). تاريخي اتلان Legends (۴). عشق
Romance “ (فاران، ۲۰۱۵ء، ۱۹م مخ)

د اساطيرو علاوه د ملي هينداري نور نکلونه لکه نيمبولال ، دوه وروڼه په يوه
رنگ ، زبېزانه ښاپېرۍ ، مکمل مافوق الفطري نکلونه دي، خو ځيني بيا لکه په
مرد او نامرد کښي زمرې ، پړانگ او گيډره ، د مومن خان شېرينو په نکل کښي
ښامار او داسي په نورو نکلونو کښي خال خال مافوق الفطري عناصرو سره
مخامخ کيږو.

۴. **کردارونه:** د نړۍ هره کيسه پر کردارونو ولاړه وي. هر کردار د کيسې
لپاره مهم وي. که له کيسې نه کردار لري کرل شي ، يقيناً چي کيسه به ښه شي
، ځکه چي کردارونه د کيسې د ستون په مثال دي. موږ په نکلونو کښي له
بېلابېلو کردارونو سره مخامخ کيږو. ځيني کردارونه مرکزي او ځيني بيا ثانوي
کارونه تر سره کوي. نور واړه واړه کردارونه هم د نکلونو برخه وي، د
کردارونو يو له بل سره اوسېدل په فطري توگه راورل د يو نکلچي خاص کمال
وي. ښاغلي سيال کاکړ ليکي چي؛

”نکلونه بايد داسي تکرره او قوي کردارونه ولري، چي
په داستان کي ژوند پيدا کاندې. هر کردار بايد په خپله
اصلي بڼه کي څرگند سي. زموږ فولکلوري نکلونه
پر ملي کردارو باندې ولاړ، چي د پښتونخوا په غرو
او رغو پوري اړه لري.“ (سيال، ۱۹۷۹ء، ۲۷م مخ)

په ملي هينداره کښي باچا ، وزير، شهزاده، دېب ، ښاپېرۍ ، سپين ږيري، بوډۍ،
هنرمند، پښتني وفاداري ، دلاوري مېلمه پالي مېرمنې، ملنگ، ملا، بزرگ،
سوداگر، نوکر، بزگر، مريۍ، يار ، غل، لښکر، فوځ ، مغول ، مسافر، دوکاندار،
غوبه ، شپانه ، گوروان او نور ډېر کردارونه دي چي د نکلونو په کيسو کښي يې
خپلي ذمه واري تر سره کړي دي. که نور کردارونه پرېږدو او يوازي پر ښځينه
کردار خبره کوو نو به د ښاغلي دروېش دراني حواله راواخلو چي :

” زموږ په دغو لويو نکلونو کي ځيني داسي ښځينه
کردارونه هم شته ، چي موږ يې مثالي پښتني بللای
شو. د پښتنو په کور کي چي کله نارينه نه وي. نو
ذمه واري يې ښځه پوره کوي. که مېلمه راځي
مېلمستيا ورکوي. که يتيمان ورپاته وي هغه پالي، تر

دي حده كه دښمن ورباندي راځي نو په نره د هغه
مقابله هم كوي. د موسی جان او ولي جان په نكل كي
چي كله د كورنی نرگاري يو مخ سر وخوري. يواځي
بښي پاته شي نو دښمن (سهيلي) غواړي چي اوس نو
د ولي جان خور تانو واده كړي. خو تانو په ډبري
هوښياري او زړورتيا ، نه يواځي دا چي خپل ځان او
خپل كور له هغه وژغوري ، بلكي د هغه په وينو
خپله توره هم سره كړي او تر سر يي تېره شي.
همدغه رنگه د فتح خان كونده راييا چي څنگه د
شپېتو برېڅو مري سنبال او بښخ كړي او د دغو
شهيدانو د كوندو او يتيمانو د آبادولو انتظام چي بيا
وروسته په كومه توگه وكړي، د هغه هيله يواځي له
يوې مثالي پښتني څخه كېدای شي. “ (درانی ،
۱۳۹۲ء ، ۱۸۹م مخ)

۵. **منظر نگاري:** كيسه گو يا نكلچي چي كله نكل اورو. نو اورېدونكي له
مکان او زمان نه هم خبر ساتي. ولي دا هم په يو لوی هنر سره اورول كيږي.
تاكي خوند او پند دواړه يې د اورېدونكيو په ذهنونو كښي نقش شي. كله چي
منظرنگاري په هنر سره بيانېږي، نو اورېدونكي داسي احساسوي لكه دوی چي
په اصل كي د نكل برخه وي. منظرکشي د داستان خوند بيسياروي. د ښاغلي
سيال کاکړ په وينا چي؛

” لازمه ده، چي په نكلو كي د كلياتو او جزئياتو په
ډېر ښه توگه منظر کشي وسي، كه چيري
فولكلوري داستانونه دغه عنصر و روزي، نو په
نكل كي زيات خوند پيدا كيږي. په پښتو داستانو
كي د منظر نگاري عنصر په ډېره ښه توگه ليدل
كيږي. “ (سيال، ۱۹۷۹ء، ۲۷، ۲۸مخونه)

په ملي هېنداره كښي اصفهان، كوته، كلايست، پېښور، كندهار، بکوا،
دلارام، تلخک، اټک، سوات، کشمير او نور ډېر ځايونه ياد شوي دي چي مور
يې له تاريخي واقعاتو سره هم تړلی شو.

همدارنگه گودرونه، سيندونه ، غرونه ، باغونه ، سېل ځايونه ،
زيارتونه ، ښارونه ، د لوښو ذکر ، پالنگ، خط ، تعویزونو ، دم ، دعا ، ښېرا ،
لمونځ ، خزانو ، برېتونه ، شپېلي، جامي ، شكلونه ، خوراكي څيزونه، مېوه جات
او نور بلهار ډېر څيزونه دي چي په منظرنگاري كښي يې يادونه شوې ده.

۶. **اوردوالی:** د داستان یا نکل یو لوی خاصیت د کیسې اوردوالی یا طوالت هم دی. د نکلونو اوردونکي تل اوردې داستانونه خوښوي او خوند ترې اخلي. په داستان کېنې وړې وړې کیسې، قدرتي مناظر، جادوئي کیسې او عجائبات په ډېر مفصل انداز بیانېږي او د اوردونکو د پام وړ ګرځي. په دې اړه ښاغلی سیال کاکړ صاب لیکي؛

”نکلونه چې څومره اوږده وي، هغومره ښه وي. اوږده داستانونه خلک خوښوي او په ډېره مینه غوړ ورته نیسي. هر سړی په دې انتظار وي چې ګوره پر مخ لا څه کیږي.“ (سیال، ۱۹۷۹، ۲۸م مخ)

ملي هینداره پشمول د درې ټوکه نکلونو ټول ډېرش (۳۰) نکلونه دي چې موږ یې دلته وېش په درې ډول سره کوو، ځینې نکلونه اوږده دي چې تعداد یې پنځه (۵) نکلونه دي، ځینې معتدل دي چې تعداد یې دوولس (۱۲) او ځینې بیا مختصر نکلونه دي چې تعداد یې دیارلسو (۱۳) ته رسیږي.

۷. **علامت نگاري یا سمبولیزم:** د ملي هیندارې یو شمېر نکلونه د علامت نگارۍ (سمبولیک) په ډاېره کېنې چورلي. دا ډول نکلونه د ماشومانو لپاره د حکایتونو، د تربیت او دانشمندی کار کوي. د سمبولزم د اغاز په اړه ښاغلی ابراهیم عطایي د تاریخ قرون وسطی (کاسمیسکي) حواله نقل کوي چې:

”په فرانسه کې دغسې افسانې (د گیدري افسانې Romonde Renard) په نامه یادېږي، چې په هغو کې به فیودالانو، پاپانو او دهغو په نمایندګانو ملنډي وهل سوي دي، په دغو افسانو کې په سمبولیکه توګه زمری پاچا، لېوه نجیب زاده، خر پاپ، گیدره چمبازه ښاري او نور واړه حیوانات د بزرګرانو تمثیل کوي. د دغو افسانو څخه په یوه کې چمبازه گیدره چې ټوله حیلې ګرۍ ئې بې سزا پاتېږي، غټ رول لوبوي. یو ځل چې دا گیدره پر غلا نیول سوي او په اعدام محکومه سوېده، نو وعده ورکوي چې په صلیبي جګړه کې به کار وکړي، معافېږي.“ (عطایي، ۲۰۱۱، ۷۲-۷۳م مخونه)

په مرد او نامرد نکل کېنې زمری، گیدره او پرانګ، په بزبانه شاپېری نکل کېنې دېبان او ښاپېریانې، په مومن خان او شېرینو نکل کېنې ښامار، او د ملي هیندارې د درېیم ټوک نکلونه خو اکثر له سمبولیک نکلونو څخه ډک دي.

چي پکښي انار ژړان او سپب خندان ، لمبولال يا نيمبولال، ککړی، شرمښ او سره بوزه، گيډره او پړانگ، سپبرکونده او فيل سرفهرست نکلونه دي. په يادو نکلونو کښي هم گيډره د چالاکی په سوب پر نورو حېواناتو زوروره وي. په چل باندي د پړانگ غوندي زورور حېوان هم تېرباسي او تر غره يې لاندي غورځوي او غوښي يې خوري. چي کله د هغه پړانگ بل ورور گيډره نيسي نوگيډره يې نه يوازي گمان بدلوي بلکي د ځان مريدوي يې هم. همدارنگه سپبرکوندي مرغی او فيل په نکل کښي سپبرکونده وړه مرغی وي او فيل يې چيچيان تر پښو لاندي کوي، په دا نو سپبرکونده پر باز باندي عرض کوي او باز يې په مشکو سترگي باسي، رندوي يې او مرغی لار ور غلطوي او تر لويه کنده يې را اچوي او دا رنگه د لوی جسامت فيل څخه پخپل کوشني صورت بدل اخلي.

همداسي د سري بوزي نکل دی چي شرمښ يې په چالاکی سره ټول بچيان خوري او سره بوزه ورلره په خپل ساده توب او معصوميت ماته ورکوي او بری مومي.

۸. **ندرت بيان :** نکلونه چي له پېريو پېريو سینه په سینه تر خلکو پوري رسيري، په شفاهي انداز وئيل کيږي او اډانه يې خاص پر انداز بيان ولاړه ده. نو ځکه پکښي د انداز بيان کردار ډېر مهم گڼل کيږي. که چيري په انداز بيان کښي کمی يا زياتی راځي، نو ورته خلک هغومره توجه نه ورکوي، څومره چي يو نکل کماحقه په اورېدلو ارزي. په دې هکله ښاغلی څېړنوال محمد حکيم تڼيوال ليکي چي:

” د پښتني ټولني نکلچي د شاعر، انځورگر، لوبغاړي، سندرغاړي په شان د هنر له لاري د لاروي په مقوله کي ځای موندلی شي. نکلچيان د نکل ويلو خاص مهارتونه لري، داسي نکلچيان هم شته چي د څو هنرونو خاوندان وي، ښه اواز لري، ښه اکټر به وي، ډېر دراک او روانشناس به هم وي. د نکل ويل يې ډېر خوندور او په اورېدونکو مؤثروي. زما په نظر د نکلونو په ثبت کي تر ټولو لومړی راته ” ملي هينداره ” ښکاري.“
(احمدزی، ۱۳۹۷ هـ ش کال ، ۱۰۷م مخ)

که موږ مختصره خبره پر دې وکړو چي د ملي هينداري ژبه څنگه ده ؟ د چا لپاره ده ؟ او کوم څوک متاثر کوي ؟ نو موږ په ډېر وياړ سره وئيلي شو چي ملي هينداره کتاب يو له هغو کتابونو څخه دی چي ژبه يې عام الفهمه او د اولس ژبه ده. او هر هغه پښتون اغېزمن کوي چي په ژورو مفاهيمو يې سر نه

خلاصیږي او یو عام العام پښتون وي. ملي هینداری په پراخه پیمانه متلونه ، محاورې ، ټپې ، ناري ، ساندې، اصطلاحات او کلمات خوندي کړي دي.

۹. پېل : د پورتنۍ توکیو علاوه د کیسې ځینې بنیادي توکي داسي دي چي کیسه لا په تسلسل کښي ساتي - چي له هغوی څخه یو د کیسې پېل (شروعات) دی چي کیسه باید ابتدا ولري - ابتدا د یوې پېښې یا واقعي څخه کیږي چي د کیسې سر رږدي، د واقعاتو تړون یعنې (پلاټ) سازوي او په قدرتي انداز مخ په وړاندي سفر کوي - د ملي هینداری هر نکل ځان ته یو پېل (ابتدا) او بیانيه ښه لري. او تقریباً د ټولو نکلونو پېل سره ورته دی ځکه چي د شفاهي کیسو مزاج هم دغسې وي. همداسي کیسه په قدرتي انداز مخ په وړاندي سفر کوي او ځان اوج ته رسوي -

۱۰. اوج یا کلائمېکس: په کیسه کښي اوج یا کلائمېکس هغه برخه وي چي اورېدونکی یا لوستونکی په تلوسه کښي اچوي چي اوس به څه کیږي بل دا چي دلته د کردارونو نښتل (تصادم) خپل اوج ته رسیږي په کیسه کي تلوسه زیاتیري او لوستونکی په خپل حصار کښي اخلي - دا د یوې کیسې بنیادي غوښتنه وي چي تجسس په داسي انداز کښي و ساتي چي لوستونکی له ځان سره وړي. د اوج څخه کیسه سوکه سوکه خپل انجام ته ځي. د هر کردار عمل وروستي پړاو ته رسیږي چي پایله ورکوي.

۱۱. پایلې: خلک کیسې ځکه اوري چي تجسس یې پای اورېدل وي، خلک ورته غوړ ځکه نیسي چي د هرې کیسې شا ته یو مقصد او یو پېغام موجود وي. په دا نو لیکوالان په عمومي توګه د پښتنو اولسي نکلونو او په خصوصي توګه د ملي هینداری د رومانوي نکلونو په اړه دا رایه لري چي کیسې یې په غمیزو یا تریجیدي انجام ته رسیږي.

د دې خبرې د سپیناوي لپاره چي موږ د ملي هینداری د دریو ټوک نکلونو پایلې ولولو، نو په دې تحقیق رسیږو چي ډېری نکلونه یې خپل انجام ته په خوشحالی او لږ نکلونه یې په غمیزې پای ته رسیږي. لاکن موږ تش تعداد ته هم نه شو کتلاي، د ملي هینداری په نکلونو کښي هغه پښتانه اتلان چي له پېړیو وړاندې د پښتنو زړونه ښه دي، ټول په ارمني مرګ مري چي د یوې لویې المیې نه کمه خبره نه ده.

د دې مقالې په پای کښي موږ دې نتیجې ته رسیږو چي د اولسي ادب نکلونه په تېره بیا د ملي هینداری نکلونه په پورتنۍ بیان شوي توکو بنا شوي داسي رونه هینداره ده چي د پښتي کلتور هر اړخ پکښي څرګند معلومیږي. که یې فکري اړخ ته وکتل شي هم ، سړی په ډاګه وئیلی شي چي اکثر نکلونه یې که څه هم تاریخي سند نه تر لاسه کیږي خو د پښتنو د تاریخ هر اړخ پوره څرګندونه شوې ده. او که یې فني اړخ ته وکتل شي ، نو پورتنۍ بیان شوي توکي یې په زړه پوره احاطه کوي. د ملي هینداری پورته بیان شوی تفصیل که څه هم

اشارتاً بیان شوی دی، او د چوکاټ د تنګۍ له وجهې مختصره خبره ورباندې شوی ده. خو راتلونکي څېړونکي کولای شي چې د ملي هینداري د کیسو پر جوړښتي توکو په پراخه پېرايه تحقیق وکړي چې ارزښت یې لا سپوږم شي.

حوالی

1. کاکړ، سیال، پښتو نکلونه، (۱۹۷۹)، پښتو اکېډمۍ بلوچستان کوټه، ۲۷ مخ
2. جهاني، عبدالباري، د پښتو د فولکلوري نکلونو لنډ تحلیل، (۲۰۱۱ع)، علامه رشادخېړندويه ټولنه، کندهار، ۱۳۴م مخ
3. عطایي، محمد ابراهيم، ملي هینداره د اجتماعي څېړنو له نظره، (۲۰۱۱ع)، د اطلاعاتو او فرهنگ ریاست، کندهار، ۶۳م مخ
4. سیماب، نصیب الله، د کره کتنې اصطلاحات، (۲۰۱۹ع)، پښتو اکېډمۍ بلوچستان کوټه، ۹۹م مخ
5. سلیم اختر، ډاکټر، داستان اور ناول، (۱۹۹۱ع)، سنگ میل پبلشرز لاهور، ۳۲م مخ
6. فاران، فېصل، اساطيري تلمیحات په پښتو شاعري کښي، (۲۰۱۵ع)، پښتو اکېډمۍ بلوچستان کوټه، ۱۹م مخ
7. همدا اثر، ۱۹م مخ
8. کاکړ، سیال، پښتو نکلونه، (۱۹۷۹)، پښتو اکېډمۍ بلوچستان کوټه، ۲۷ مخ
9. دراني، دروېش، د پښتني ژوند کره وړه، (۲۰۱۴ع)، ۱۸۹م مخ
10. کاکړ، سیال، پښتو نکلونه، (۱۹۷۹)، پښتو اکېډمۍ بلوچستان کوټه، مخ ۲۷، ۲۸
11. همدا اثر، ۲۸م مخ
12. عطایي، محمد ابراهيم، ملي هینداره د اجتماعي څېړنو له نظره، (۲۰۱۱ع)، د اطلاعاتو او فرهنگ ریاست، کندهار، ۷۲-۷۳م مخونه
13. احمدزی، محمد آصف، څېړنوال، په افغانستان کې د فولکلور پېژندنې اړتیا، (۱۳۹۷هـ ش کال / ۲۰۲۰ع)، د افغانستان د علومو اکاډمي، د اطلاعاتو او عامه اړیکو ریاست کابل، ۱۰۷م مخ